

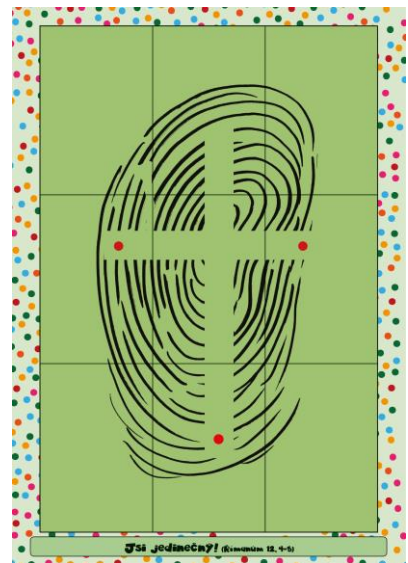
Kartičky k nedělním evangeliím: BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ JE MEZI NÁMI

1. PLAKÁT: Jsi členem Ježíšovy rodiny

Povzbuzení: JSI JEDINEČNÝ! (Řím 12,4-5)

Hlavní myšlenka: Každý z nás je jedinečný. Jsme tady na zemi, protože nás Bůh chtěl. Společně tvoříme jednu velkou rodinu. V té rodině máme každý své místo a svůj speciální úkol. Hlavou této rodiny je náš bratr, Ježíš. Takže patříme k Ježíši, do jeho rodiny. Když se naučíme poslouchat, co nám říká, lépe objevíme to své místo i své poslání tady na zemi.

Obrázek: DNA - obrázek palce s křížem

23. neděle v mezidobí (6. 9. 2020)

Kartička 1: Kde jsou dva nebo tři, tam jsem já uprostřed nich.
(Mt 18,15-20)

Myšlenka: PÉČE O VZTAHY

Dnes dostanete plakát, na kterém je velký nápis: BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ JE MEZI NÁMI. A my všichni do tohoto království patříme. Vy kluci, jste rytíři tohoto království a holky jsou zase princeznami. Je důležité naučit se chovat jako pravý rytíř a pravá princezna. A v tomto roce se to budeme učit.

Na konci evangelia jsme slyšeli, jak Ježíš říká svým učedníkům: „Kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ Co si myslíte, že nám touto větou chce říct? Například, že je důležité, abychom se všichni jeho rytíři a princezny drželi pěkně pospolu. Protože patříme k sobě. V žádném království nežije pouze jeden člověk nebo jedna rodina. Ale žije tam mnoho lidí a žijí tam pospolu. Čím pěknější mají vztahy, tím lépe se v tom království žije. Proto je důležité, abychom se k sobě navzájem chovali hezky? Nepomlouvali se, nezáviděli si, ale naopak, abychom si vzájemně pomáhali. Ale tato Ježíšova věta nám říká ještě jednu důležitou věc: Ježíš chce, abychom se setkávali v jeho jménu – to znamená kvůli němu. Takto kvůli Ježíši se setkáváme v kostele při mši svaté – to je to nejdůležitější setkání z celého týdne. Kvůli Ježíši se také setkáváme na hodinách náboženství, setkání ministrantů, scholy nebo farního společenství. Ale také když se doma společně modlíme nebo si čteme něco z Bible, může to být i dětská Bible, nebo o svatých. Při všech těchto setkáních vytváříme základ pro svůj vztah s Ježíšem, který je náš starší bratr a kamarád, a také pro vztahy s ostatními lidmi. Při těchto setkáních se učíme, jak být dobrými rytíři a princeznami Božího království.

24. neděle v mezidobí (13. 9. 2020)

Kartička 2: Bylo ti hodně odpuštěno. Odpouštěj druhým. (Mt 18,21-35)

Myšlenka: ODPUŠTĚNÍ

Milé princezny a stateční rytíři, život na královském dvoře vyžaduje patřičné chování. Platí zde etiketa Božích dětí. Ježíš v dnešním evangeliu prozradil Petrovi jeden ze základních bodů etikety života v Božím království. Postřehli jste, o čem spolu mluvili? O odpuštění. Už se vám někdy stalo, že vás něco rozzlobilo? To se stává každému. Z pohádek víme, že moudří králové a královny se nevztekají a nerozčilují, když se jim něco zlého přihodí, ale řeší různé spory a problémy v klidu a s moudrostí. Aby dokázali moudře jednat, musí se nejprve uklidnit a odpustit to může být těžké. A to platí i pro vás, milé princezny a rytíři. Když vás něco rozčílí nebo vám někdo ublíží, je potřeba se zastavit, uklidnit a člověku odpustit. Tím získáváme pokoj a moudrost do srdce. Pak můžeme začít s řešením problému. Když si nevíme rady, můžeme se poradit s moudřejším a zkušenějším člověkem: s rodiči, babičkou nebo

dědečkem. A pamatujte si, že pravý rytíř a pravá princezna před problémy neutíkají a neschovávají se před nimi, ale moudře je řeší. A pamatujete si, co nám radil Ježíš minulou neděli? Abychom byli pospolu, abychom nebyli na problémy sami.

25. neděle v mezidobí (20. 9. 2020)

Kartička 3: Buď spravedlivý a dej každému to, co potřebuje. (Mt 20, 1-16a)

Myšlenka: BOŽÍ SPRAVEDLNOST

Milé princezny a stateční rytířové, pamatujete si, co už víme o životě v Božím království? Máme být pospolu a máme si odpouštět. Dnes Ježíš vysvětluje, v čem spočívá Boží spravedlnost. My si často myslíme, že spravedlivé je, když všichni dostanou to samé. Třeba každé dítě v rodině dostane kolo. Ale Pán Ježíš to myslí jinak. Spravedlivé je, když každý dostane to, co potřebuje. To znamená: nejmladší dítě v rodině dostane trojkolku. Starší koloběžku, starší kolo a nejstarší motorku. Co by se stalo, kdyby nejmladší dostal motorku a nejstarší trojkolku? Nebo všichni trojkolku? Neměli by radost všichni. Bůh jako spravedlivý hospodář dává každému z nás to, co potřebuje. A proto je hloupé si závidět. A Jak by se měli v této situaci chovat rytíři a princezny? Když máte něčeho víc, třeba bonbónů, je dobré se rozdělit. Aby tak sílilo celé království. A někdy se stane, že máte něco, co už nepotřebujete, tak to můžete někomu darovat. Mladšímu kamarádovi. A opravdu hrdinský čin je, když máte jeden bonbón a máte na něj chuť, ale přesto jej někomu darujete, abyste mu udělali radost. Zkuste tento týden udělat alespoň jeden hrdinský čin. Myslíte, že to dokážete?

26. neděle v mezidobí (27. 9. 2020)

Kartička 4: Uvěřili jsme Ježíši a chceme se jím nechat měnit. (Mt 21,28-32)

Myšlenka: PŘEKONÁVAT LENOST

Milé princezny a stateční rytířové, skládáte si doma obrázek z kartiček? Co to asi bude? Roste nám tam nějaká zelená hora. Tak uvidíme. Dnes mluví Ježíš o další důležité dovednosti pro život v Božím království. Co to je? *Zopakujme si příběh, který Ježíš vypráví. Byl jeden otec a měl dva syny...* Příběh je o překonávání lenosti. Už se vám někdy stalo, že se vám nechce? Co všechno se vám nechce? Učit se, uklidit si pokojíček.... S leností, která na nás někdy přichází, si pravý rytíř i pravá princezna umějí poradit. Překonají ji. Někdy se to na poprvé nepodaří, ale to nevadí. Důležité je v boji s leností vytrvat. Jenom tak můžete zvítězit a pracovat na zlepšování života v Božím království. Proste o pomoc Ježíše, a uvidíte, že vám dá sílu nad leností zvítězit. Zkuste si schválně počítat, kolik takových statečných činů se vám za tento týden podaří.

27. neděle v mezidobí (4. 10. 2020)

Kartička 5: Nesu ovoce Božího království? Lásku, radost, pokoj, spravedlnost. (Mt 21,33-43)

Myšlenka: S RADOSTÍ A LÁSKOU

Milé princezny a stateční rytířové, dnes jsme v evangeliu slyšeli o vinici. Teď si představte, že máte velkou vinici, přijde jaro a na keřích vinné révy není ani jeden hrozen. Co byste si pomysleli? Byl by to smutný pohled. Vinici člověk sadí právě proto, aby se na ní urodily hrozny a aby z těch hroznů měl radost. A podobně je to s naším životem. I náš život má nést ovoce. Jaké? Přece ovoce princezen a rytířů Božího království. Co si myslíte, že je takovým ovocem života v Božím království? Na kartičce, kterou dnes dostanete, máte napsané hlavní druhy ovoce: láska, radost, pokoj a spravedlnost. O Boží spravedlnosti jsme už mluvili. Pamatujete si na to? Boží spravedlnost spočívá v tom dávat každému to, co potřebuje. A mluvili jsme o tom, že důležité je naučit se dělit s druhými o to, co mám. A dnes nám k tomu přibývá, že všechno, co děláme, máme dělat s láskou a radostí. Kde berou obyvatelé Boží

království tu lásku a radost? U Ježíšem. Čím více žijí s ním, tím víc je v nich radosti a lásky. To je to ovoce. A co všechno máme dělat s radostí a láskou? Co běžně přes týden děláte? To všechno pravý rytíř a princezna Božího království dělají s láskou a radostí, a tak kolem sebe šíří pokoj důležitý pro pěkné vztahy mezi lidmi. Jak jsme si říkali, Ježíš nás vybízí k tomu, abychom žili pěkně pospolu a pečovali o to, ať máme mezi sebou pěkné vztahy.

28. neděle v mezidobí (11. 10. 2020)

Kartička 6: Nebeské království je tu pro všechny. (Mt 22,1-14)

Myšlenka: SVĚDECTVÍ

Milé princezny a stateční rytířové, dnes mluví Ježíš o tom, že každý je pozvaný žít v Božím království. Ale ne každému se tam chce. Jsou lidé, kteří prostě nechtějí žít s Ježíšem a netouží po životě v Božím království. Možná je to proto, že prostě nevědí o tom, že toto království je to nejšťastnější království na světě. Možná by jim pomohlo svědectví našeho života. To znamená, kdyby na nás viděli, co to znamená žít jako obyvatelé Božího království. Minule jsme mluvili o tom, že ovocem života správného rytíře a princezny je dělat všechno s radostí a láskou. Týden jsme si to mohli trénovat. A tento týden, bychom mohli zkusit dělat to samé, ale tak, aby to na nás viděli i naši spolužáci a sousedé. Že se nebudeme vztekat a odmítovat nebo vymlouvat, když se nám něco nelíbí, nebudeme vyrušovat ve škole nebo podvádět, ale všechno budeme dělat poctivě, s radostí a láskou. Přesně tak to dělali první křesťané a lidé kolem nich se tomu podívovali. A díky tomu se šířilo Boží království do dalších rodin.

Jestli si doma poctivě lepíte kartičky do obrázku, tak už se vám pomalu odkrývá obrázek. Co je na něm vidět? Zatím v něm tušíme kříž. Kříž je největším projevem lásky Ježíše k nám. On z lásky k nám zemřel na kříži, abychom my mohli žít v Božím království. Bez toho by to nešlo. Proto vždycky, když vidíme kříž, máme si vzpomenout na velkou láskou Pána Ježíše k nám a má to pro nás být povzbuzení k tomu, dělat s radostí a láskou i to, do čeho se nám moc nechce. Víme, že Ježíš po třech dnech vstal z mrtvých a společně se svými přáteli pak prožívali velkou radost z toho, že přemohl všechno zlo a vybojoval nám tak věčný život v Božím království.

29. neděle v mezidobí (18. 10. 2020)

Kartička 7: Dávej každému, co mu patří. (Mt 22,15-21)

Myšlenka: PATŘÍME BOHU

Milé princezny a stateční rytířové, minule jsme mluvili o tom, že na obrázku, který si skládáme z kartiček, vidíme kříž. A říkali jsme si, že při pohledu na kříž si máme vzpomenout na velkou lásku Ježíše k nám. Na čem ten kříž je? Je v palci od naší ruky. To nám má říci, že každý z nás patříme k Ježíši. Pod tím obrázkem máme odkaz na list Římanům, ve kterém svatý Pavel píše, že my všichni, patříme k Ježíši a společně tvoříme jedno tělo. Ježíš je hlavou toho těla a každý z nás je částí tohoto těla. Víme, že aby tělo správně fungovalo, nestačí, aby mělo oči a jednu ruku. Ale musí mít dvě nohy, dvě ruce, oči, uši, prsty na ruce i na nohou (co by se stalo, kdybychom na nohou měli jenom patu? Spadli bychom. A kdybychom neměli patu? Bolely by nás prsty.) a všechny ty části musí spolupracovat. Každá část těla je jedinečná a má svůj speciální úkol v těle. Stejně tak každý z vás je jedinečný, jak máte napsáno na plakátu, a máte svůj speciální úkol v tomto Kristově těle, nebo jinak řečeno v Božím království. Každý z vás jste v tomto království nenahraditelní. Když byste se z něj nějak zatoulali, tak byste tam opravdu chyběli. (Bez vás by nebylo úplně).

Na konci dnešního evangelia jsme slyšeli, že Ježíš říká, co patří Bohu, dávejte Bohu. Co máme my a patří to Bohu? Je to náš život. Tím, že patříme k Ježíši, patříme do Božího království, tak patříme také k Bohu. A jak mu máme dávat svůj život? Tím, že jej budeme trávit v jeho blízkosti a podle toho, jak nám radí.

Několik takových rad už jsme v letošním roce dostali: žít pospolu, odpouštět si, dělat vše s láskou a radostí. A hlavně: v Boží blízkosti.

30. neděle v mezidobí (25. 10. 2020)

Kartička 8: Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. Miluj svého bližního jako sám sebe. (Mt 22,34-40)

Myšlenka: MILOVAT BOHA A BLIŽNÍHO

Milé princezny a stateční rytířové, minule jsme si říkali, že máme žít v Boží blízkosti. Dnes si řekneme, jak se to dělá. Už pomalu přicházíme na to, co je v Božím království nejdůležitější. Co myslíte, že to je? Nejdůležitější je láska. Určitě znáte z pohádek, že pravá láska zažene každé zlo a všechno vyřeší. Láska je opravdu tím nejdůležitějším, co člověk má. (*Uvedte nějakou konkrétní pohádku.*) Pokaždé, když prokážeme lásku druhému člověku, jsme blízko Bohu. Takže jak to uděláme, abychom žili v Boží blízkosti? Skrze skutky lásky. Jaké skutky to mohou být? S něčím pomůžeme mamince nebo tatínkovi. S čím jim pomáháte? Komu ještě můžete pomoci? A jak? Vidíte, že projevů lásky může být hodně. A to je dobrá zpráva pro nás.

Ježíš říká, miluj druhého člověka jak sebe sama. To znamená, že máme mít rádi i sami sebe. Jak se projevuje láska k sobě? Dáváme svému tělu to, co potřebuje: zdravé jídlo, dostatek spánku a odpočinku, ale také dostatek pohybu, práce i učení. To všechno naše tělo potřebuje, aby bylo zdravé a rostlo.

Už víme, že do Božího království patří láska: k Bohu, k sobě i k druhým lidem.

Slavnost všech svatých (1. 11. 2020)

Kartička 9: Přistoupili k němu jeho učedníci. (Mt 5,1-12a)

Myšlenka: BLAHOSLAVENÍ – MIMOŘÁDNĚ ŠTASTNÍ

Milé princezny a stateční rytířové, v dnešním evangeliu Pán Ježíš používal často jedno slovo. Všimli jste si, jaké? Blahoslavení. Co to slovo znamená? Blahoslavení znamená mimořádně šťastní. A jsou šťastní právě proto, že patří k Ježíši, patří do Božího království. A právě toto nám ukazuje první plakát, který si dnes doma dolepíte. Už víte někdo, co je ta zelená hora? Je to otisk našeho prstu a v něm je otisknutý kříž. To znamená, že patříme k Ježíši a jsme také blahoslavení – mimořádně šťastní.

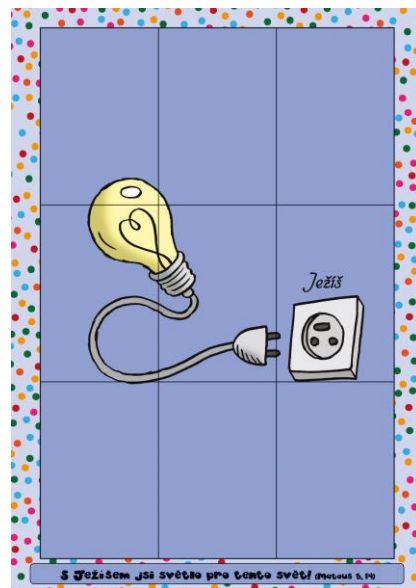
Pojďme se podívat na to, jak to říkal Ježíš v tom dnešním evangeliu. Říká například: *Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.* To znamená: Čím víc budeme žít jako správní rytířové a princezny, tak jak o tom mluvíme každou neděli, tím více budeme mít čisté srdce a tím lépe uvidíme Boha. Chtěli byste vidět někdy Boha? Musí to být velkolepý pohled. A určitě kvůli tomu stojí za to usilovat o čisté srdce. Potom Ježíš říká: *Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.* Milosrdný člověka je takový, který má milé srdce a s tímto milým srdcem pomáhá druhým lidem. Pán Ježíš říká: když budeš takto pomáhat druhým, můžeš se spolehnout, že až to budeš potřebovat, Bůh takto pomůže tobě. Zajímavé je, že Pán Ježíš říká, že blahoslavení jsou i plačící a pronásledovaní. Víte proč? Říká, tyto lidé mají štěstí, protože vědí, že v každém svém trápení se mohou obrátit na Boha, milujícího Otce, a vědí, že on jim vždycky pomůže. Pán nám neříká, že když budeme hodní a věřící, tak se nám nikdy nic zlého nestane. Ale říká, že v těžkých chvílích nezůstaneme sami, protože on nám pomůže. A proto ti, kdo znají jeho a Boží království jsou mimořádně šťastní. Protože vědí, kde mohou hledat pomoc.

2. PLAKÁT: S Ježíšem jsi světlo pro tento svět!

Povzbuzení: MŮŽEŠ SE STÁT SVĚTLEM SVĚTA (Mt 5,14)

Hlavní myšlenka: Teď na přelomu podzimu a zimy vidíme, jak je dobré, když máme doma fungující žárovky. Mohou nám dávat světlo, kdy už se venku stmívá. A Ježíš nám v evangeliu říká, že každý z nás má být světlem pro tento svět. Co je tmou ve světě – zlo, bolest, nemoci, hádky... Jak můžu být světlem v mém okolí? Tím, že budu dělat a podporovat dobro. Úsměv, pozdrav, poděkování, pomoc, apod. Ale bude to fungovat jenom tehdy, když budu ve spojení s Ježíšem: každodenní modlitbou. Takto bude Ježíš vysílat světlo do mojí žárovčky.

Obrázek: žárovka (já) se zásuvkou (Ježíš)

32. neděle v mezidobí (8. 11. 2020)

Kartička 10: Buď připraven na setkání s Ježíšem. (Mt 25,1-13)

Myšlenka: SETKÁNÍ S JEŽÍŠEM NA KONCI ŽIVOTA

Byli jste už někdy na svatbě? Co se Vám tam nejmíc líbilo? Na koho se většinou na svatbě čeká a na koho se lidé těší? Na nevěstu. Všechny zajímá, jaké bude mít šaty a účes. Ale v době Ježíše to bylo jinak. Poslouchali jste dobře evangelium? Na koho tady čekali družičky? Na ženicha. A co se jim při tom stalo? Některým družičkám došel olej v lampách, se kterými měly čekat na ženicha. Nebyly dobře připravené a na svatbu se nedostaly. To je muselo asi hodně mrzet. Na tu svatbu se přece těšily. Ježíš nám tento příběh vypráví, aby nám připomínal něco velice důležitého. Stejně jako družičky nevěděly, kdy přijde ženich, ani my nevíme, kde se setkáme s Ježíšem. Mluvíme s ním v modlitbě, potkáváme se s ním tady v kostele, ale jedno důležité setkání nás čeká ve chvíli smrti. Kdy k tomu dojde, to neví nikdo z nás. A proto je důležité každý den prožít tak, abychom byli připravení na setkání Pánem Ježíšem. To znamená, každý den se snažit o čisté srdce, překonávat lenost, odpouštět, pomáhat a projevovat lásku druhým, aby na konci našeho život tady na zemi, až se potkáme s Ježíšem, řekl: „To je můj rytíř! To je moje princezna! Ti patří sem, ke mně, do Božího království!“

33. neděle v mezidobí (15. 11. 2020)

Kartička 11: Objevuj a využívej dary, které máš. (Mt 25,14-30)

Myšlenka: NEJVĚTŠÍ DAR

V dnešním evangeliu Ježíš vypráví o tom, že Bůh dal každému z nás nějaké dary – něco, co nám jde, co umíme. Každý z nás je v něčem dobrý. Na obrázku, který dnes dostanete, uvidíte holku, jak se chystá namalovat obraz. Co na tom obrázku asi bude? Komu ho dá? Co je cílem toho obrázku? Většinou, aby někomu udělal radost. A stejně tak je tomu i s dary, které dostáváme od Boha. Bůh je dal nám, ale dal je nám proto, abychom díky nim mohli udělat někomu radost. Velkým darem je už to, že mám zdravé ruce a s nimi můžu někomu pomoci, zdravé nohy a s nimi můžu zajít vynést koš.

Víte, jaký největší dar vám můžou vaši rodiče dát? Svoji láskyplnou přítomnost. Když jsou s vámi, hrajete si spolu, povídáte, jdete na výlet. Žádný větší dar není. A stejně tak i Pán Bůh nám dal velký dar: svoji přítomnost. Ať jsem, kde jsem, ať dělám, co dělám, Ježíš je vždycky se mnou. A ani tento dárek není jenom pro nás, ale má být i pro druhé lidi: když jsem já při hraní si, učení i plnění různých

povinností s Ježíšem, to znamená, když ho mám ve svém srdci, které mám pro něho vyčištěné, od zlých myšlenek a skutků, tak se stávám světlem druhé. Přináším radost do jejich životů.

Slavnost Ježíše Krista Krále (22. 11. 2020)

Kartička 12: Ježíš nám dává vzor, jak máme žít. (Mt 25,31-46)

Myšlenka: SKUTKY MILOSRDENSTVÍ

Milé princezny a stateční rytířové, kdo z vás by dokázal říct, o čem dnes Ježíš mluvil? Děkoval tam nějaký lidem za to, že mu dali najíst, napít a i jinak různě mu pomáhali. A ti lidé byli velice překvapení, protože si vůbec nepamatovali, že by se s Ježíšem někde potkali a pomáhali mu. A on jim na to říká zajímavou věc: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali. Takže, princezny a stateční rytířové, zapamatujte si, že kdykoliv cokoli uděláte pro nějakého člověka, děláte to vlastně pro svého krále. A když uděláte něco špatné někomu, třeba se mu Ježíš zase podává kousek návodu k tomu, jak budovat jeho království mezi námi: chovat se ke každému člověku, jako by to byl Ježíš, král Božího království.

1. neděle adventní (29. 11. 2020)

Kartička 13: Neboj se a vydej se na cestu. (Mt 13,33-37)

Myšlenka: SETKÁNÍ S JEŽÍŠEM NA KONCI ŽIVOTA II

Dnes Ježíš znovu používá jedno slovo, stejně jako když mluvil o družičkách, které čekaly na ženicha. Pamatujete si na to, když jsme o tom mluvili? Tehdy jsme se bavili o tom, že je důležité připravit se na chvíli, kdy se setkáme s Ježíšem na konci našeho života. V obou úryvcích evangelia Ježíš říká: „Bděte, protože nevíte, kdy to bude.“ Tím ale nechce říct, abychom se toho báli. Život po smrti není životem nějakých kostlivců, ale je životem Božích princezen a rytířů v nádherném království. Kde je všeho pro každého dost. Kdo má rád zmrzlinu, tak je tam pro něho nachystaný kopec zmrzliny. Kdo má rád jahůdky, bude tam mít spoustu jahůdek. A kdo má rád auta, bude tam mít to nejlepší auto. Takže stejně jako se družičky těšily na svatbu, tak se křesťané těší na život v Božím království. A jako se družičky připravovaly na setkání se ženichem, tak se také my připravujeme na toto velké setkání. Toto je význam slova „bděte“. Na obrázku, který dnes dostanete, je namalovaný kluk, který se vypravil na cestu – cestu do Božího království. Na druhé straně najdete jeden symbol, který vám napoví, co je na této cestě to nejdůležitější. (*čisté srdce v žárovce*)

2. neděle adventní (6. 12. 2020)

Kartička 14: Posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. (Mk 1,1-8)

Myšlenka: ANDĚL STRÁŽNÝ

Milé princezny a stateční rytířové, minulý týden jste měli na obrázku kluka, který se vydal na cestu do Božího království. A dneska je tam ten kluk zase. Ale někdo jde před ním. Víte, kdo to je? Je to anděl. Každý z nás má totiž svého anděla strážného. On sice není vidět, ale je pořád při nás a má na nás dávat pozor. K andělu strážnému se modlíme například vždycky, když nasedneme do auta a nastartujeme, aby nás v průběhu cesty ochraňoval, aby do nás třeba nevrátilo nějaké jiné auto. K andělu strážnému se modlíme také, když nás čeká nějaký náročný úkol. Protože on nemá nic jiného na starosti, jenom nám pomáhat. Je to náš osobní strážce. Když si ho ale nevnímáme, on se docela nudí a je smutný, protože by nám chtěl pomoci, ale my jej o to nikdy nepoprosíme. A proto se nám také občas stávají nepříjemné věci, protože nejsme pozorní na to, co nám náš anděl strážný chce říci. Dnešní obrázek vám bude připomínat, že je dobré každý den si na svého osobního strážce vzpomenout a poprosit jej, aby na nás opravdu dával pozor a pomáhal nám.

3. neděle adventní (13. 12. 2020)

Kartička 15: I já jsem nositelem Krista. (J 1,6-8.19-28)

Myšlenka: DĚLAT DOBRÉ VĚCI

Dnes jsme slyšeli o Janu Křtiteli. To byl bratranec Ježíše, kterému dal Bůh za úkol dělat připravit lidi na to, že přichází Boží království. A, co myslíte, jak se mu to dařilo? Měl docela úspěch. Hodně lidí se díky němu začalo o Boží království zajímat. Dokonce se na ně začali tak těšit, že končili se vším špatným, co dělali – lhaní, kradení, bití, podvádění a začali žít lepšími životy. Ale byli i jiní lidé. Takoví, kteří mu naschvál chtěli dělat problémy. Protože, když je někdo dobrý a dělá dobré věci, často to druhé provokuje k tomu, aby mu nějak škodili. Nakonec král nechal tohoto Jana zatknout a useknout mu hlavu. To nám asi nehrozí, ale určitě máte zkušenost, že není vždycky snadné dělat dobro a vydávat svědectví o Božím království: někdy se nám nechce, jindy se bojíme, že se nám bude někdo posmívat. Ale právě proto Boží království potřebuje, aby se z vás stali stateční rytířové a statečné princezny, abyste se nikdy nebáli dělat dobré a správné věci a abyste se nebáli zastat se těch, kterým se třeba někdo posmívá. Na kartičce, kterou dnes dostanete, máte napsáno: „I já jsem nositelem Krista.“ Tím se stanete právě, když se nebudete bát dělat dobré věci. Až si doma dolepíte kartičku do plakátu, zjistíte, jakým způsobem ta naše reklama na Boží království funguje. *(Když budeme napojeni na Ježíše, staneme se světlem pro druhé lidi. Stejně jako dává světlo žárovka, která se zapojena do zásuvky. Viz hlavní myšlenka.)*

4. neděle adventní (20. 12. 2020)

Kartička 16: Bůh má pro tebe ten nejlepší plán. (Lk 1,26-38)

Myšlenka: BOŽÍ PLÁNY

Milé princezny a stateční rytířové, dnešní evangelium je pro nás velmi důležité. Víte proč? Mluví se v něm o tom, jak přišlo Boží království na zem. Přišlo sem s naším králem. Kdo je tímto králem? Ježíš. Dnes jsme slyšeli o tom, jak anděl přišel k dívce. Jak se jmenovala? Maria. A jak se jmenoval ten anděl? Takže anděl Gabriel řekl Marii, že se má stát matkou budoucího krále. Maria byla mladá, chudá a nebyla vdaná, tak ji to docela zarazilo, jak může být matkou budoucího krále. Anděl jí řekl, že to bude Syn Boží. A ať se nestrachuje, že u Boha není nic nemožného. Maria tedy souhlasila. Řekla: jsem služebnice Pána Boha. Takže díky této mladé chudé dívce, která souhlasila s Boží vůlí, mohlo přijít Boží království na zem. Tento rozhovor mezi andělem a Marií se stal základem pro jednu z největších modliteb křesťanů. Víte, která to je? „Zdravas Maria“. Díky této modlitbě se dostáváme do blízkosti Panny Marie, která je Matkou Boží, ale také nebeskou maminkou každého z vás. Nikdy na to nezapomeňte. Maria, stejně jako vaše maminky doma, vás má moc ráda, a když ji budete často touto modlitbou pozdravovat, ona vás bude chránit v každé těžkosti, která vás potká. S tím mají zkušenosti křesťané po celém světě, že když se k ní modlili, tak dokázala zastavit i celé vojsko, aby ochránila ty, kdo ji prosili. Tady vidíte, jak se z chudé dívky stala mocná královna. Díky tomu, že přijala Boží vůli. A podobně se to může stát i každému z vás. Pán Bůh má pro každého z vás nějaký zajímavý a důležitý plán. Musíme se učit být s ním v kontaktu - v každodenní modlitbě - a on k nám bude třeba skrze různé události mluvit a ukazovat nám jeho plán. Nebojte se toho, že hned jeho řeči nebudete rozumět. Možná vám potrvá i několik let, než pochopíte, co vám říká. Ale to nevadí. Důležité je vytrvat a být naladěný na setkávání s Bohem – v pravidelné každodenní modlitbě a při mši svaté.

Slavnost narození Páně (25. 12. 2020)

Kartička 17: Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost: dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán. (Lk 2,1-14)

Myšlenka: OSLAVOVAT KRÁLE

Milé princezny a stateční rytířové Božího království. Pamatujete si, co jsme si říkali minule? Bůh poslal k dívce Marii anděla, aby jí oznámil, že se má stát matkou krále. A dnes jsme slyšeli o tom, jak se tento král narodil. Ale kde se to narodil? Někde ve stáji. Kde se většinou narodí budoucí král? V paláci. Už to nám napovídá, že tento král bude jiný než běžní králové. A víte, co se většinou stane, když se narodí malý princ, budoucí král? Královští trubadúři začnou troubit slavnostní melodie a nějaký hlasatel oznámí tu velkou slávu. Stalo se něco podobného, když se narodil Ježíš? Stalo se něco daleko slavnostnějšího. Ukázali se andělé, kolem nich byla velká záře, i když byla noc a zpívali nově narozenému králi, Božímu Synu. Oznámili to pastýřům, kteří se pak utíkali tomuto králi poklonit. To samé děláme při každé mši svaté: svými zpěvy oslavujeme Pána Boha a jeho Syna a vždy, když poklekáme, znamená to, že se mu klaníme. Oslavovat Pána Boha nemusíme jenom tady v kostele, ale oslavujeme ho vždy, když děláme nějaké dobro. Protože Bůh je dobrý, tak vždy když děláme dobré věci, připomínáme tím jeho dobrotu a spolupracujeme s ním na rozšiřování jeho království mezi lidmi.

Svátek Svaté rodiny (27. 12. 2020)

Kartička 18: A milost Boží byla s nimi. (Lk 2,22-40)

Myšlenka: V BOŽÍ BLÍZKOSTI

Dnes jsme v evangeliu slyšeli, co se stalo, když Josef a Maria přinesli Ježíše do chrámu. Byli tam dva lidé, kteří v dítěti poznali Zachránce lidí. Pamatujete si, jak se jmenovali? Simeon a Anna. A jak se mohlo stát, že tito dva staří lidé, kteří Josefa a Marii vůbec neznali, poznali, že jejich miminko je nějaké mimořádné? Tito dva lidé totiž celé svůj život žili v Boží blízkosti a naučili se mu rozumět. Proto, když jednoho dne v chrámě uviděli miminko, které bylo na první pohled stejné jako každé jiné miminko, uslyšeli v srdci hlas Boží, který jim říkal: tohle miminko je můj Syn, je to dlouho očekávaný Mesiáš, který zachrání lidi od všeho zlého. Jak oba uslyšeli tento Boží hlas ve svém srdci, začali chválit Boha, protože byli velice šťastní, že se toho dožili, že na vlastní oči mohou vidět Mesiáše. Jenomže Simeon k tomu ještě něco dodal. Řekl Marii, že to nebude jednoduché být matkou Božího Syna a že ji čeká v životě hodně bolesti. A měl pravdu. Proto se také někdy říká Panna Maria sedmibolestná. O tom už jsme letos několikrát mluvili, že někdy být dobrý a dělat dobro není jednoduché. Stejně jako rytíř musí bojovat s drakem, a tak vydobýt pokoj pro království, tak také každý člověk musí bojovat se zlem, které je kolem něj, ale někdy také v něm. Ale dnešní úryvek prozrazuje, jak je možné v tomto boji zvítězit. Na jeho závěru je věta, která je napsaná na obrázcích, které dnes dostanete: Boží milost byla s nimi. To znamená: snažili se žít v Boží přítomnosti, podle Božího plánu a Bůh je posiloval v každé těžkosti, kterou prožívali.

3. PLAKÁT: **Bud' Biblí**

Povzbuzení MŮŽEŠ SE STÁT BOŽÍM SLOVEM V TOMTO SVĚTĚ. (Jan 7,38)

Hlavní myšlenka: Lidé často nečtou Bibli, jediným způsobem, jak se mohou setkat s tím, co je v ní napsané, je život nás křesťanů. Z našeho jednání a z našich slov poznávají, jaký je Bůh a jaký je jeho plán s námi lidmi. Abychom dokázali správně Boha představovat, je důležité se s ním setkávat v modlitbě, ale také se o něm učit: v náboženství, v knihách, v kostele.

Obrázek: pramen živé vody tryskající z Bible

Slavnost Matky Boží, Panny Marie (1. 1. 2021)

Kartička 19: Uchovávej v srdci to, co slyšíš o Ježíši. (Lk 2,16-21)

Myšlenka: UCHOVÁVAT BOŽÍ SLOVO V SRDCI

Dnešní evangelium je pokračováním toho, co jsme slyšeli o Slavnosti narození. Tehdy jsme slyšeli o tom, jak se andělé ukázali pastýřům a řekli jim, že se narodil nový král. Dnes jsme slyšeli o tom, jak se pastýři pospíchali novému králi poklonit. Všem potom vyprávěli, co jim andělé řekli. Maria každé jejich slovo o Ježíši uchovávala ve svém srdci a přemýšlela o něm. A to je další důležitá vlastnost Panny Marie, královny Božího království, ale také každé princezny a rytíře: uchovávat ve svém srdci všechno, co slyšíme o Ježíši a rozvažovat o tom. Právě díky této vlastnosti se z chudé dívky Marie stala nejmocnější královna, která kdy žila.

Nezapomeňte si dolepit obrázek do nového plakátu a celý týden pak můžete uvažovat, co za obrázek z toho nakonec bude. Náповědu najdete v biblickém odkazu uvedeném na plakátě.

2. neděle po Narození Páně (3. 1. 2021)

Kartička 20: Ježíš přišel na tuto zem a chce být s námi. (J 1,1-18)

Myšlenka: VNÁŠET BOŽÍ SLOVO DO SVĚTA

Milé princezny a stateční rytířové Božího království, v dnešním úryvku z evangelia jsme slyšeli, že Boha nikdy nikdo neviděl. Ale jeho Syn, Ježíš, ho zná velmi dobře. Protože dřív než se narodil, tak v nebi s Bohem žil. Na zemi pak celý svůj život vyprávěl o Bohu, o Božím království a o životě v něm. Díky němu víme, že Boží království je to nejlepší, co může být. Než zpátky po svém zmrtvýchvstání vystoupil k Bohu do nebe, tak pověřil své přátele, aby o něm vyprávěli všude, kam přijdou, aby díky jejich svědectví mohl být i on mezi lidmi na zemi. Těmito Ježíšovými přáteli jsou dnes například katechetky, vaši rodiče nebo babičky a dědečkové, kteří vás učí znát Pána Ježíše. A takovým kamarádem Ježíše může být každý z vás. Vy sice nikoho o Ježíši zatím neučíte, ale tím jak se chováte, ukazujete lidem kolem sebe, jací jsou křesťané a jaký je i Bůh. A takové dobré svědectví života je dokonce důležitější než mluvit o Bohu jenom slovy. (Viz myšlenka k 3. plakátu) Na obrázku máte nápis: „Ježíš přišel na tuto zem a chce být s námi.“ Ale pamatujte si, že chce být i s vašimi spolužáky díky vašemu úsměvu, pozdravu nebo pomoci.

Svátek Křtu Páně (10. 1. 2021)

Kartička 21: Jsi mé milované dítě. (Mk 1,6b-11)

Myšlenka: BOŽÍ DÍTĚ

Dnes jsme četli o tom, jak Ježíš přišel za svým bratrance. Jak se ten bratranec jmenoval? Jmenoval se Jan a říkali mu Křtitel. Protože křtil lidi. A také Ježíš za ním přišel, aby se nechal pokřtít. Janovi se to

první zdálo divné, protože křtil lidi, kteří chtěli přestat dělat zlo a začít žít dobrým životem. A Jan věděl, že jeho bratranec Ježíš rozhodně žádné zlo nedělá. Ale Ježíš jej přesvědčil, že to má udělat, že je to vůle jeho Otce. Tak Jan poslechl. A když Ježíše pokřtil, ozval se z nebe hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!“ Od té doby, kdykoliv je někdo pokřtěný, Bůh mu řekne: ty jsi můj milovaný syn nebo ty jsi má milovaná dcera. Od té chvíle nejsme nikdy sami, protože patříme do velké rodiny Božích dětí, které se říká církev. A jako velká rodina se scházíme každou neděli na mši svaté.

2. neděle v mezidobí (17. 1. 2021)

Kartička 22: PF 2021. Co pro tebe mohu letos udělat? (J 1,35-42)

Myšlenka: JEŽÍŠI NABLÍZKU

Minule jsme slyšeli o tom, jak Jan Křtitel pokřtil Pána Ježíše. O několik týdnů později byl Jan Křtitel s dvěma svými učedníky, to je žáky. A v tu chvíli uviděl, jak Ježíš prochází kolem. Řekl svým učedníkům: Podívejte, tam jde Mesiáš. Oni hned vyskočili a utíkali za Ježíšem. Když k němu přiběhli, zeptal se jich: co byste ode mě chtěli? Oni řekli, že chtějí s ním zůstat a od té doby byli už pořád s ním. Stejně tak i my můžeme kdykoliv přiběhnout za Ježíšem, třeba sem ke svatostánku nebo se jenom ztišit k modlitbě – pomůže nám k tomu obrázek nebo křížek. A on se nás vždy zeptá: Co ode mě chceš? Zajímá jej, co dělám, co potřebuju, z čeho mám radost. A my mu můžeme povprávět všechno, čím naše srdce přetéká a taky mu říct, s čím potřebujeme pomoc. Ti dva učedníci, Ondřej a Jan, si s ním povídali a nakonec zjistili, že pro ně bude nejlepší, když zůstanou pořád Ježíši nablízku. A to platí i pro každého z nás. Proto snažme se tento týden být Ježíši neustále nablízku.

3. neděle v mezidobí (24. 1. 2021)

Kartička 23: Patřím do Ježíšova týmu. (Mk 1,14-20)

Myšlenka: FARNOST – JEŽÍŠŮV TÝM

Minulý den jsme si povídali o tom, jak Ondřej a Jan přiběhli k Pánu Ježíši a chtěli mu být nablízku. Dnes jsme slyšeli o tom, že Ježíš začíná své působení na zemi a k tomu potřebuje tým, který by mu pomáhal. Jako první do tohoto týmu si vybírá právě Ondřeje a Jana a jejich bratry Petra a Jakuba. A víte, že do tohoto týmu si vybral také každého z vás? Když jste ještě nebyli na světě, Bůh na vás už myslel a říkal si třeba: zítra stvořím Toníka a ten bude patřit do týmu mého Syna Ježíše. Teď jej pošlu do rodiny Novákovy, tak se narodí paní Nováková a v této rodině bude vyrůstat. A dál a dál Bůh vytvářel pro vás svůj plán. A v tomto plánu je, že všichni patříme do týmu jeho Syna. A tím pádem patříme do společného týmu, my všichni, kteří jsme tady na mši svaté, my všichni z naší farnosti a vůbec se všemi pokřtěnými lidmi na celé zemi. A když patříme do stejného týmu, znamená to, že bychom se měli k sobě chovat hezky a vzájemně si pomáhat. *(Kněz může uvést konkrétní věci pro danou farnost.)*

4. neděle v mezidobí (31. 1. 2021)

Kartička 24: Boží slovo má moc. (Mk 1,21-28)

Myšlenka: SLOVO MÁ MOC

Milé princezny a stateční rytířové, dnes jsme měli možnost se na vlastní oči přesvědčit, že Ježíš je skutečným a mocným králem: jednou větou vyhnal z člověka zlého ducha, který jej trápil. Vidíme, že Boží slovo má moc, a tak je dobře, že se je učíme poznávat a rozumět mu. Ale napadlo vás někdy, že i vaše slovo má moc? Dobrým slovem šíříte dobro, zlými slovy zase zlo. Když se někomu posmíváte nebo mu nadáváte, uvnitř to člověka bolí jako byste jej uhodili. Nejhorší je, když někdo někomu vyhrožuje nebo jej vydírá. To je jako něco v jeho nitru zabít. Naopak, když vyjádříte svoji lásku a řeknete mamince, jak moc ji máte rádi, povzbudí ji to, i když je unavená. Nebo když někoho pochválíte, může

mu to dodat sílu do života. Vaše poděkování, může působit jako pohlazení. Z toho vidíte, že i vaše slova mají velikou moc. Proto je důležité dávat si pozor na to, co a jak říkáte. V tom nám pomáhá, když posloucháme Boží slovo a přemýšlíme o něm, protože nás učí moudrosti, která se projevuje v tom, že budeme i svými slovy budovat krásné Boží království.

Krásně to uvidíte i doma na plakátu, který si lepíte z kartiček, které dostáváte na konci mše svaté. Už teď tam vidíte Bibli, ve které je zapsané Boží slovo. Tryská z ní životodárná voda, jakou známe z pohádek o živé a mrtvé vodě. Boží slovo je živá voda. Když do sebe porozuměním tuto vodu nasajete, můžete ji předávat lidem, které budete potkávat, mluvit s nimi, hrát si nebo pracovat.

5. neděle v mezidobí (7. 2. 2021)

Kartička 25: Začnu den s Bohem. (Mk 1,29-39)

Myšlenka: RANNÍ MODLITBA

Dnes jsme slyšeli o večeru, kdy měl Ježíš spoustu práce. Lidé k němu přinášeli spousty nemocných, aby je uzdravoval, a také posedlých, aby z nich vyhnal zlé duchy, kteří je trápili. Mysleli bychom, že druhý den si pěkně pospal, aby si odpočinul a byl svěží pro další práci. Ale ono to bylo jinak. Ježíš vstal ještě dřív než všichni ostatní a někam šel. Víte kam? Šel na místo, kde jej nikdo nebude rušit, aby se tu mohl modlit. Aby se v modlitbě připravil na nový den. Při modlitbě mluvil se svým nebeským Otcem, a to mu dávalo sílu do nového dne a také moudrost, aby se dokázal správně rozhodovat, co má dělat. Vidíme, že i Ježíš, který měl moc uzdravovat a vyhánět zlé duchy, se potřeboval modlit a radit se se svým nebeským Otcem. Stejně tak pro nás je moc důležité, hned jak vstaneme pomodlit se, abychom načerpali novou sílu a moudrost do nového dne.

6. neděle v mezidobí (14. 2. 2021)

Kartička 26: Ježíš chce pro mě to nejlepší. (Mk 1,40-45)

Myšlenka: POMOC OD JEŽÍŠE

Dnes jsme slyšeli o tom, jak k Ježíši přišel nějaký nemocný člověk. Pamatujete si, jakou měl nemoc? Byl malomocný. Malomocenství je zlá nemoc. Nemocnému odumírá kůže a začne z něj opadávat. A také je to nakažlivá nemoc. Takže když se zjistilo, že je někdo malomocný, nikdo se o něj nestaral ani k němu nepřivolali lékaře. Ale vyhnali jej z města pryč, protože měli strach, aby je nenakazil. Malomocný člověk pak musel žít sám někde na pustém místě. Trpěl samotou a také touto zlou nemocí. Když jej někdo i v této samotě potkal, tak po něm začal házet kameny, aby jej od sebe odehnal. A takto nemocný člověk přišel za Ježíšem. Určitě už o něm někdy slyšel. Věděl, že je dobrý a věřil tomu, že po něm nebude házet žádné kameny. Protože věděl, že už mnohé lidi uzdravil, sebral i on všechnu odvalu a přišel jej poprosit, aby uzdravil i jeho. Ježíš měl s nemocným soucit a uzdravil jej. Stejně má Ježíš soucit s každým naším trápením. Čeká, až za ním přijdeme a poprosíme jej o pomoc. Abychom jeho pomoc poznali, potřebujeme se učit porozumět jeho slovům.

1. neděle postní (21. 2. 2021)

Kartička 27: Duch Svatý vede i mě. (Mk 1,12-15)

Myšlenka: PŮST

Milé princezny a stateční rytířové, už jste někdy měli hlad? A co jste potom dělali? Dnes jsme slyšeli o tom, jak Duch Svatý vyvedl Ježíše na poušť, aby tam hladověl. Proč to měl dělat? Aby se připravil na svoje poslání zachránit lidi. Takovému hladovění říkáme půst. A půst s modlitbou jsou nejlepší příprava na tak veliké poslání. Postit se znamená zřít se něčeho příjemného. A to dokáže člověk jenom z velké lásky. Když se z lásky k Bohu zřekneme něčeho příjemného, tak zesílí naše duchovní svaly. To je

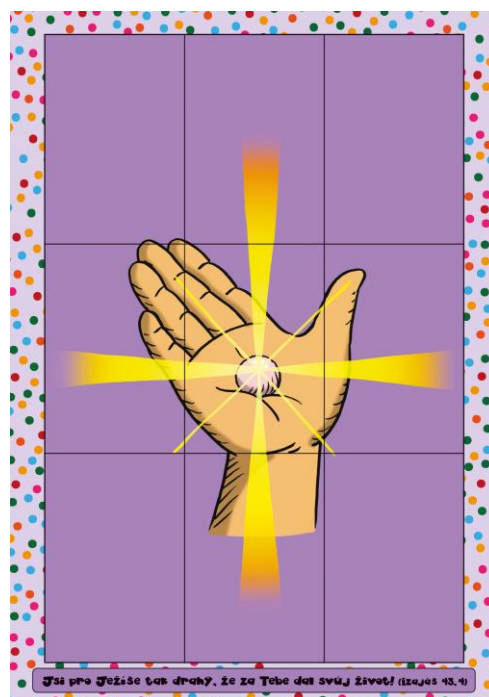
důležité k tomu, abychom dokázali vítězit nad pokušeními. Stejně jako statečný rytíř vítězí nad drakem a jinými nástrahami. Modlitba nás posiluje, abychom v postu vytrvali až do konce. Ve středu nám začala postní doba. Je to doba, kdy si připomínáme, že je důležité posilovat svoji lásku k Bohu, a tak i svoje duchovní svaly. Máte už nějaké svoje postní předsevzetí? (*Kněz může představit farní postní aktivitu.*) Dnes dostanete poslední kartičku do třetího plakátu. Ten vám teď celou dobu postní může připomínat, že ne jenom modlitba, ale také naslouchání Božím slovu posiluje a dává do našich životů živou vodu. (Viz 4. neděle v mezidobí)

4. PLAKÁT: Jsi drahocennou perlou

Povzbuzení: JSI PRO JEŽÍŠE TAK DRAHÝ, ŽE ZA TEBE DAL SVŮJ ŽIVOT! (Iz 43, 4)

Hlavní myšlenka: Většinou se nám líbí krásné a vzácné věci: Šperky, náhrdelníky, auta, domy... Někteří lidé jsou ochotní dát cokoliv, celé svoje jmění a ještě se i zadlužit, aby si koupili tu drahou věc, po které tak touží. Pro Ježíše je takto vzácný člověk, každý z nás. Za každého z nás dal svůj život na kříži, aby nás ochránil před věčnou smrtí a my s ním mohli žít v jeho království. Velká láska, která prošla utrpením kříže, nám darovala nový nikdy nekončící život v úžasném Božím království. Současně nám Ježíš ukázal, jak se máme vypořádat se zlem: proměnit je láskou v dobro. Jestliže zažíváš nějakou bolest, kterou nemůžeš změnit, můžeš ji obětovat za někoho druhého. Když svoji oběť spojíš s Ježíšovou, můžeš i ty přinést nový život do těžkostí někoho druhého.

Obrázek: perla v dlani, která je prozářena křížem

2. neděle postní (28. 2. 2021)

Kartička 28: S Ježíšem je vždycky dobře. (Mk 9,2-10)

Myšlenka: PROMĚNĚNÍ NA HOŘE

Milé princezny a stateční rytířové, chodíte rádi na výlety? A co většinou na takovém výletě děláte? Dnes jsme slyšeli, jak vzal Ježíš své přátele Petra, Jakuba a Jana na výlet na vysokou horu. Chtěli být sami, odpočinout si a taky se společně pomodlit. Když vyšli na horu, stalo se něco nečekaného. Pamatujete si co? Ježíšův oděv najednou zářivě zbledl a objevili se tam dva velcí proroci, kteří už dávno zemřeli: Mojžíš a Eliáš, a začali si s Ježíšem o něčem povídat. Ježíšovi přátelé vůbec nechápali, co se děje, ale cítili se moc dobře, protože pocítili závan Božího království. Poznali, že nic krásnějšího neexistuje a toužili po tom, aby ta krásná chvíle nikdy neskončila. Petr hned navrhl, že jim postaví tři stany, aby tam mohli bydlet. V tom okamžiku se z nebe ozval hlas, který řekl - Pamatujete si, co řekl? – „To je můj milovaný syn, toho poslouchejte.“ A v té chvíli se všechno vrátilo do běžného všedního stavu. Mojžíš s Eliášem zmizeli a Ježíš vypadal jako předtím. Ježíšovi přátelé z toho byli pěkně zmatení. A ještě zmatenější byli, když jim Ježíš řekl, že o tom nemají mluvit, dokud nevstane z mrtvých. Vůbec nevěděli, co to znamená vstát z mrtvých. Věděli jenom, že s Ježíšem je jim dobře a že Boží království je úžasné.

3. neděle postní (7. 3. 2021)

Kartička 29: Ježíš mě zná nejlíp. (J 2,13-25)

Myšlenka: JEŽÍŠ MĚ ZNÁ

Milé princezny a stateční rytířové, už se vám někdy stalo, že jste něčemu vůbec nerozuměli? V dnešním úryvku evangelia Ježíš opět nenápadně mluví o tom, že zemře a vstane z mrtvých. A opět mu nikdo nerozumí. Mají ho tak trošku za blázna. Ale Ježíš si z toho nic nedělá. Ví, že lidé jsou často nechápaví. I nám se může stát, že něčemu nerozumíme. Může to být slovo nebo příběh z Bible, ale i různé věci kolem nás. Na konci dnešního úryvku je ale napsáno něco velmi důležitého: Ježíš nám rozumí vždycky. Zná nás lépe než jakýkoli člověk. Dokonce lépe než naše maminky. V Bibli je napsané, že ví, kdy vstáváme a kdy jdeme spát a že zná každou naši myšlenku. Je to tak proto, že každého z nás miluje víc než svůj život. A jako náš starší bratr nám pomáhá a chrání nás před každým zlem.

4. neděle postní (14. 3. 2021)

Kartička 30: Bůh nám dává svého Syna. (J 3,14-21)

Myšlenka: BŮH JE DOBRÝ OTEC

Milé princezny a stateční rytířové, už v dnešním úryvku evangelia nám Ježíš vysvětluje, proč přišel na svět. Mnozí lidé se totiž Boha a jeho syna bojí. Bojí se, že je moc přísný a že po nich chce těžké věci. A že je za každou chybu potrestá. Ale Ježíš říká: že nepřišel lidi soudit, ale přišel proto, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný. A vy už víte, co to znamená, že? Přišel proto, aby každý z nás mohl žít v Božím království. Problém je v tom, jak dnes říká Ježíš, že sousta lidí myslí jenom na sebe a na to, aby se měli dobře, a dělají kvůli tomu zlé věci: kradou, aby měli víc, lžou a podvádějí. Tito lidé si zamilovali zlo, protože si myslí, že jim přinese štěstí. A tito lidé Ježíše a jeho království přijmout nechtějí. Chtějí si zajistit štěstí svými podvody. A právě proto to má Boží království na zemi tak těžké. Zlo, které se po zemi takto šíří, pak našeptává lidem lež, že i Bůh je zlý. Ale to není pravda. Bůh je milující otec. A právě proto je důležité, abychom my žili jako praví rytířové a princezny tohoto království a svým poctivým životem vydávali dobré svědectví.

5. neděle postní (21. 3. 2021)

Kartička 31: Chci vidět Ježíše. (J 12,20-33)

Myšlenka: SETKÁVAT SE S JEŽÍŠEM

Už jste někdy slyšeli větu: „Jste to, co jíte?“ Tato věta nám říká, že když jíme zdravé věci, jsme zdraví, a když věci špatné, tak si zaděláváme na problémy. A stejně tak můžeme říci: „Stáváte s tím, s kým se setkáváte.“ Co to znamená? Znamená to, že když tady náš ministrant pomůže s něčím babičce, stane se z něj také babička? To asi ne. Ale když se s ní bude setkávat často a bude poslouchat, co mu říká, tak se od ní naučí moudrosti. Když se bude setkávat s hloupými lidmi, tak se od nich naučí hlouposti. Když se zlými, tak se postupně bude stávat zlým, a když s dobrými, tak se stane také on dobrým. Proto je důležité vybírat si, s kým se chceme setkávat a trávit svůj čas. Lidé z dnešního úryvku evangelia přišli za Filipem a něco po něm chtěli. Pamatujete si co? Chtěli, aby jim zajistil, aby se mohli setkat s Ježíšem. Také my se letos soustředíme na to, abychom se mohli co nejvíce setkat s Ježíšem. Možná už toho někoho může nudit nebo otravovat: „pořád jenom ten Ježíš“. Ale když víme, proč to děláme, nikdy nás setkávání s Ježíšem neomrzí. Tak teď si teda pro jistotu zopakujte, proč se tím Ježíšem neustále zabýváme:

- Je to náš dobrý kamarád. A s kamarády se rádi setkáváme.
- Učí nás žít v Božím království a pomáhá s nesnázemi, které nás potkávají.

- Když se s ním budeme setkávat, staneme se jemu podobnými: moudřími a radostnými.

A jakým způsobem můžeme uvidět Ježíše? Někdy na začátku školního roku jsme si to říkali. Ježíše uvidí svým srdcem ti, kdo je mají čisté. Čistit si je můžete modlitbou, aktivní účastní na mši svaté, starší děti u svátosti smíření a všichni tím, když budeme dělat dobré věci.

Květná neděle (28. 3. 2021)

Kartička 32: Ukřižuj. Hosana. Ke komu chci patřit? (Mk 14,1-15.47)

Myšlenka: UKŘIŽUJ

Při dnešní mši svaté si připomínáme dvě události. 1) Ježíš vjíždí do Jeruzaléma a lidé jej nadšeně vítají. 2) Odsouzení Ježíše na smrt, kdy davu lidí křičí na Piláta, aby Ježíše nechal ukřižovat. Všichni si říkáme: Kdybych tam byl já, k davu bych se nepřidal. Nekřičel bych: Ukřižuj. Ale minimálně jednou jsme mluvili o tom, že Ježíš říká: „Cokoliv uděláte nejmenšímu z vašich bratří, jako byste mě udělali.“ A tak bychom při prožívání tohoto svatého týdne mohli přemýšlet i o tom, jestli jsme neubližovali Ježíši ve svých bratrech a sestřích.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (4. 4. 2021)

Kartička 33: Ježíš vstal z mrtvých. (J 20,1-9)

Myšlenka: NENÁPADNÉ ZMTRVÝCHVSTÁNÍ

Za svého života Ježíš několikrát mluvil o tom, že musí zemřít a vstát z mrtvých. Ale jeho posluchači mu nikdy nerozuměli. Vůbec si to nedokázali představit. A tak když zemřel na kříži, byli smutní a mysleli si, že všechno skončilo. Byli někdy schovaní, protože se báli, aby i je někdo nezabil. Jenom statečné ženy vyšly v neděli brzo ráno ke hrobu, aby ještě nabalzamovaly Ježíšovo tělo. Jenže našly jenom prázdný hrob. Byly z toho velmi překvapené. Stejně tak učedníci, když jim to přišly říct. Ani v této chvíli si ještě nevzpomněli, že jim Ježíš několikrát řekl, že vstane z mrtvých. Tady vidíme, že Ježíšovo zmrtvýchvstání byla nenápadná, skoro až tajná událost, která ale s sebou přináší něco velmi vzácného.

Může nám to připomínat také obrázek z plakátku, na kterém vidíte nádhernou a vzácnou perlu. Také perla vzniká pomalu, nenápadně, v utrpení, ukrytá v perlorodce. A až po nějakém čase ji někdo objeví. Podobně je to s Božím královstvím, které Ježíš svým narozením, smrtí a zmrtvýchvstáním přinesl na zem, které je vzácné jako perla, ale které se tady rodí v bolesti stejně jako ta perla.

2. neděle velikonoční (11. 4. 2021)

Kartička 34: Jsem Ježíšovým učedníkem. Každý den můžu vidět jeho zázraky. (J 20,19-31)

Myšlenka: POVZBUZENÍ

Dnes na konci mše svaté dostanete kartičku, na které je napsané: „Jsem Ježíšovým učedníkem.“ Ale co jsme o Ježíšových učednících slyšeli dnes? Měli strach a schovávali se před ostatními lidmi. Když pak jedni viděli Ježíše, tak Tomáš, který zrovna chyběl, jim to něvěřil. Vidíme, že Ježíšovi učedníci vůbec nebyli žádní superhrdinové. To je pro nás povzbuzením. Protože z toho vidíme, že i když míváme někdy strach nebo nejsme ve všem úplně dokonalí, přesto můžeme být Ježíšovými učedníky. A jak se k nim zachoval Ježíš? Vynadal jim? Vůbec ne. Přišel za nimi, aby je povzbudit, potěšil a posílil. Tak skvělý je náš král. Když uděláme nějakou chybu, on nám nevynadá, ale přijde za námi, aby nás povzbudil. Na druhou stranu nám tím dává i příklad. Když někdo zklame nás, můžeme mu také odpustit a místo toho, abychom se na něj zlobili, můžeme jej potěšit. To toho člověka asi hodně překvapí, že? A nám to pomůže v budování Božího království tady na zemi.

3. neděle velikonoční (18. 4. 2021)

Kartička 35: Ježíš mi pomůže rozumět Písmu. (Lk 2,35-48)

Myšlenka: TRPĚLIVOST

Nám dnes začíná třetí týden velikonoční. Třetí týden, kdy se radujeme z Ježíšova zmrtvýchvstání. Učedníci to měli ale jinak. Pořád tomu nemohli uvěřit a pořád měli strach a byli zmatení z toho, co se to vlastně děje. Pamatujete si, jak zareagoval Ježíš? Když si mysleli, že je duch, co udělal? Řekl, ať se jej dotknou, aby se přesvědčili, že je živý. A když pořád tomu nemohli uvěřit? Tak s nimi pojedl. A potom jim začal vysvětlovat, že to všechno se muselo stát a že to už dávno bylo v Písmu předpovězené. A až teď tomu všemu postupně začínali učedníci rozumět. Na závěr jim řekl, že oni jsou hlavními svědky těchto událostí. Možná i nám někdy nějakou chvíli trvá, než pochopíme, co nám Ježíš říká. Ježíš má s námi trpělivost a to je jedna z konkrétních věcí, kterou se můžeme učit a trénovat ji: trpělivost. Trpělivost v tom, když se učím; trpělivost v tom, když pomáhám doma; trpělivost, když mě někdo napomíná nebo mi něco připomíná. Důležité je mít trpělivost s druhými, ale také sami se sebou.

4. neděle velikonoční (25. 4. 2021)

Kartička 36: Ježíši na mě záleží. (J 10,11-18)

Myšlenka: ZADARMO

Ježíš nám dnes o sobě říká, že je Dobrý pastýř a že všechno, co pro své ovečky - pro nás – dělá, dělá zadarmo. Nikdo mu za to nic nezaplatí ani nic nedá. On to dělá, protože nás má rád. A pro nás je to směrovka, jak poznat dobré dílo. Dobré dílo roste z lásky a nehledí na peníze ani žádné odměny. Protože ten, kdo si nechá zaplatit za to, že vám pomůže, to je prostě obchodník. Tomu na vás nezáleží. Záleží mu jenom na tom, co on z toho prodeje vyzíská. Naopak, kdo vám pomůže a nic za to nechce, to je váš přítel, tomu na vás záleží. Ježíš je náš Dobrý přítel. A proto i nás zve k tomu, abychom se stali dobrými přáteli pro druhé. To znamená, abychom nemysleli jenom na sebe a na to, co z toho budeme mít, ale abychom se naučili myslet i na druhé lidi, a někdy když se nám nechce, se zapřeli a pomohli jim nebo je jinak potěšili. Protože nám má záležet na tom, aby i druzí lidé zažívali radost.

5. PLAKÁT: Staň se darem pro druhé

Povzbuzení: JSI DAR, KTERÝ MŮŽE POTĚŠIT. (J 13, 15)

Hlavní myšlenka: Celý rok objevujeme, jak můžeme spolu s Ježíšem proměňovat svět kolem nás. Při každé mši svatě slavíme, že nám Ježíš daroval svůj život a ve svatém přijímání tento jeho život přijímáme. Na konci mše svaté pak slyšíme slova: „Jděte ve jménu Páně.“ To znamená, že teď Ježíše, kterého jsme při mši sv. přijali – nasloucháním jeho slova nebo ve sv. přijímání - , chce být darem pro lidi ve světě. Právě skrze nás. Takže my sami se máme stát tím darem. A je na nás, abychom se učili být tím opravdu kvalitním dárkem. Ježíš nás k tomu dá všechno, co potřebujeme, dokonce i svého Ducha, který nás povede, když mu to dovolíme.

Obrázek: Dítě držící velký dárek.

5. neděle velikonoční (2. 5. 2021)

Kartička 37: Chci všechno dělat s Ježíšem. (J 15,1-8)

Myšlenka: ČISTOTA

Ježíš dnes o sobě říká, že je vinný kmen. A my jsme ratolesti – větvičky - které vyrůstají z tohoto kmene. A co roste na větvích? Listí a ovoce. Od nás se očekává, že ponese ovoce – ovoce obyvatel Božího království. Jak už jsme o tom letos mnohokrát mluvili. Ale ještě předtím Ježíš mluví o jednom kroku. Než se strom zazelená, je třeba jej očistit od těch špatných, vadných částí, aby tam nezavazeli. A nám, svým učedníkům, Ježíš říká, že my už čistí jsme. Díky tomu, že nasloucháme jeho slovům, přemýšlíme o nich a snažíme se je žít ve svých životech. Jenomže je potřeba dávat pozor na to, abychom se nezkazili, abychom zůstávali čistými. To znamená, že si máme v sobě chránit čisté myšlenky. To jsou takové myšlenky, které vedou k dobru. A máme od sebe odhazovat nečisté myšlenky – to jsou ty, které odvádějí od toho, co je dobré. Jak na to? Návod je jednoduchý a máte jej napsaný na kartičce: Všechno budeme dělat s Ježíšem. S vědomím, že on je tady se mnou a zajímá se o to, co dělám. Čím víc budu takto všechno dělat, tím lepší budou myšlenky, které mě budou napadat, a tím lepší ovoce ponese můj život.

6. neděle velikonoční (9. 5. 2021)

Kartička 38: Ježíš chce, abych byl plný Jeho radosti. (J 15,9-17)

Myšlenka: PŘIKÁZÁNÍ

Každý stát a každé království má svoje zákony. A stejně je tomu i s Božím královstvím. Ježíš jako základní zákoník přestavuje přikázání Desatera, která jsou postavena na lásce a úctě k Bohu, sobě samému i druhým lidem. A k tomu říká, že hlavní přikázání je: „Milujte se navzájem, jak jsem já milovat vás.“ Ale jak nás Ježíš miloval? Pomáhal lidem, povzbuzoval je, odpouštěl jim a daroval za ně svůj život. Když chceme milovat stejně jako Ježíš, musíme přestat myslet jenom na sebe. Na to, abychom my se měli dobře a začít myslet i na druhé lidi. I ty, kteří nám nejsou sympatičtí. Nemusíme se hned s nimi kamarádit, ale můžeme se za ně modlit a vyprošovat pro ně dobro. Když budeme s láskou k Ježíši dodržovat jeho přikázání, budeme zakoušet jeho radost. Náš život ponese ovoce radosti.

7. neděle velikonoční (16. 5. 2021)

Kartička 39: Bůh bere vážně mé modlitby. (J 17,11b-19)

Myšlenka: PLNÍ JEŽÍŠOVY RADOSTI

Dnes slyšíme, jak se Ježíš modlí za nás, aby v nás zůstávala jeho radost. I přesto, že žijeme ve světě, kde se můžeme setkat také se zlem. Ježíš chce, aby jeho radost v nás byla silnější než jakékoliv zlo. Je dobré, že se za nás Ježíš modlí a dokonce i Duch Svátý, když spíme, se na nás přimlouvá (píše sv. Pavel), ale je také důležité, abychom si v sobě tuto radost také pěstovali. Tato radost v nás poroste, když budeme přijímat Ježíše ve svátostech, hlavně v přijímání a svátosti smíření. Když se budeme doma pravidelně modlit, nejlépe celé rodina, a když se tady budeme společně scházet na mši svaté a při ní dávat pozor a hlasitě zpívat a odpovídat. Musíme v tom být upřímní a vytrvalí a všechna tato setkání prožívat jako skutečná setkání s Ježíšem. Když to budeme dělat jenom na oko, tak to fungovat nebude. Když se naučíme takto pečovat o to, aby sílila Ježíšova radost v nás, staneme se světlem pro ty, kteří Ježíše a jeho radost neznají. A stejně jako se Ježíš modlí za nás, tak se i my máme modlit za druhé lidi. Dokonce i tímto způsobem v nás sílí Ježíšova radost.

Slavnost Seslání Ducha Svatého (23. 5. 2021)

Kartička 40: Ježíš mi dává všechno, co má. (J 15,26-27;16,12-15)

Myšlenka: DUCH SVATÝ

Pamatuje si na to, jak jsme několikrát mluvili o tom, že učedníci Ježíšovi častokrát nerozuměli? Stále jim musel něco vysvětlovat. A oni to pak stejně zapoměli. To asi dobře znáte, že? Maminka řekne, uklid' si v pokojíčku a vy tam chcete uklidit, ale prostě na to zapomenete. Stejně na tom byli i Ježíšovi učedníci. Ježíš se s nimi po svém zmrtvýchvstání ještě 40 dní setkával a pak vystoupil k Otci do nebe. Těsně před tím jim řekl: „Nikam neodcházejte, čekejte v Jeruzalémě, tam na vás sestoupí Duch Svátý.“ Oni potom společně trávili čas s Pannou Marií a dalšími ženami, které byly učednicemi Ježíše, společně se modlili a čekali na Ducha Svatého. Dnes jsme slyšeli o tom, že na ně Duch Svátý sestoupil. V té chvíli se rozpoměli se na všechno, co jim Ježíš říkal, a porozuměli tomu. V té chvíli mohli začít vycházet do celého světa a hlásat dobrou zprávu o Ježíši, který zemřel a vstal z mrtvých a o jeho království. Duch Svátý je vedl a dával jejich slovům takovou moc, jakou měl Ježíš. Dokázali uzdravovat a vyhánět zlé duchy. Ale nejdůležitější bylo, že lidé uvěřili jejich svědectví o Ježíši a jeho království a také zatoužili po životě v něm. Nechávali se pokřtít a snažili se o to žít jako obyvatelé Božího království: setkávali se při společných modlitbách a všechno dělali s radostí a láskou. A díky jejich svědectví se křesťanství rozneslo do celého světa a i k nám, do naší farnosti.

Slavnost Nejsvětější Trojice (30. 5. 2021)

Kartička 41: Ježíš je stále s námi. (Mt 28,16-20)

Myšlenka: ŽIVOT JAKO DAR

Na konci dnešního evangelního úryvku Ježíš říká: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ To řekl učedníkům těsně před tím, než vystoupil do nebe. To znamená, že Ježíš je s námi, i když ho nevidíme. Ale to už po tomto intenzivním roku s Ježíšem všichni víme, že? Na obrázku, který dnes dostanete je namalované, že Ježíš je s námi, i když si hrajeme. A na druhé straně uvidíte hlavní část obrázku z plakátu, který si doma skládáte. Z dnešního obrázku už poznáte, že je na něm dítě, které drží dárek. Co je to za dárek? V tom dárku je náš život. Tento plakát nám má připomínat, že my sami se máme po vzoru našeho staršího bratra Ježíše stát darem pro druhé. (*Dále viz hlavní myšlenka.*)

A jak souvisejí spolu ty dva obrázky, přední a zadní? Čím víc času budeme trávit v přítomnosti Ježíše, tím více se náš život stane dárkem pro lidi kolem mě.

10. neděle v mezidobí (6. 6. 2021)

Kartička 42: Patřím do Boží rodiny. (Mk 3,20-35)

Myšlenka: BOŽÍ VŮLE

Jednou se stalo, že Ježíš učil v nějakém domě, který byl plný lidí. A v tom za ním přišli jeho příbuzní. Ale protože tam bylo plno lidí, nemohli se k němu dostat. Tak mu alespoň vzkázali po těch lidech, že jsou venku a čekají na něho. Ježíš na to odpověděl: „Mými příbuznými jsou všichni, kdo plní vůli Boží.“ A my po letošním roce už víme, jaká je Boží vůle: dělat dobré věci, i když se nám nechce nebo když je to těžké – třeba se nám za ně někdo posmívá. Všechno, co děláme, máme dělat s radostí a láskou. Máme pečovat o své vztahy s druhými lidmi. Vzájemně si pomáhat. A co je nejdůležitější být neustále v Ježíšově blízkosti. Setkávat se s ním ve svátostech, modlitbě a při mši svaté. Když to děláme, patříme do Ježíšovy rodiny.

11. neděle v mezidobí (13. 6. 2021)

Kartička 43: Neboj se být trpělivý. (Mk 14,26-34)

Myšlenka: TRPĚLIVOST II

Před několika týdny jsme mluvili o tom, jak musel být Ježíš s učedníky trpělivý. A říkali jsme si, že si z Ježíše můžeme vzít příklad a snažit se, abychom byli trpěliví i my. Toto je dobré si čas od času znovu připomenout. Protože my, lidé, býváme často netrpěliví. Chceme všechno hned. Neradi čekáme a už vůbec nemáme rádi, když si musíme udělat sami něco, co moc neumíme a nejde nám to. Jenomže netrpělivého člověka nemá nikdo rád. Protože je nervózní, pořád se rozčiluje a nadává. Takže je velmi dobré trénovat svoji trpělivost. To nám připomene dnešní obrázek z kartičky, kde je namalovaná klíčící rostlinka. Zkoušeli jste si někdy zasadit semínko? Pokud ano, víte, že se o něho musíte trpělivě starat, než z něj vyrostle rostlinka, která má květy nebo dokonce nějaké plody. V dnešním evangeliu Ježíš říká, že stejně trpěliví máme být, když se snažíme, aby Boží království rostlo mezi námi.

12. neděle v mezidobí (20. 6. 2021)

Kartička 44: S Ježíšem se nemusím nikdy bát! (Mk 4,35-41)

Myšlenka: BOŽÍ SYN

Celý rok si vyprávíme o Ježíši. Víme, že je to nás starší bratr a kamarád. Víme, že jeho slovo mělo velkou moc – díky němu mohl uzdravovat a vyhánět zlé duchy. A dnes jsme slyšeli o dalším zázraku. Jaký to byl zázrak? Učedníci s Ježíšem byli v lodi na jezeře a strhla se velká bouře. Byla tak velká, že učedníci měli strach, že se utopí. A v tom Ježíš pohrozil větru a poručil moři, aby ztichli. A vítr i moře jej poslechl. A učedníci, kteří Ježíše už dlouho znali, přemýšleli o něm: kdo to je? My víme, že Ježíš je Boží Syn. A proto jeho slovo má tak velkou moc. Protože Bůh stvořil zemi a všechno, co je na ní. A proto ho musí všechno poslouchat. Proto se s ním nemusíme nikdy bát. A velkou moc má i Boží slovo, které je napsané v Bibli. Proto je dobré si Bibli číst a modlit se s ní. Takto Boží slovo pronikne i do nás, a může tak proměňovat nás i celý náš život, aby byl čím dál lepší.

13. neděle v mezidobí (27. 6. 2021)

Kartička 45: Neboj se, jen věř! (Mk 5,21-43)

Myšlenka: VÍRA

Minulý týden jsme mluvili o tom, že Ježíš je Boží syn a jeho slovo je mocné. Dnes opět vidíme, že je to pravda. Ale slyšeli jsme tam ještě o jedné věci, která je velmi důležitá. Víte co to je? Je to naše víra. Dnes jsme slyšeli o dvou zázracích: nevléčitelně nemocná žena se uzdravila, když se dotkla Ježíšova pláště. On jí na to řekl: Tvá víra tě uzdravila. Druhý zázrak se týkal třináctileté dívky. Její otec přišel za Ježíšem, aby prosil o její uzdravení, protože byla velmi nemocná. V tom za ním přiběhli příbuzní a řekli mu, že dívka už zemřela, ať už Ježíše neobtěžuje. Ale Ježíš na to odpověděl: „Neboj se, jen věř!“ A to je důležité si pamatovat: když chceme, aby se něco změnilo, musíme věřit, že Ježíš to změnit může. Naše víra je důležitou součástí každého zázraku i našeho každodenního života. Když nebudeme věřit tomu, že Ježíš je po celý den s námi, tak jakoby s námi nebyl i když Ježíš s námi je a vždy nám pomáhá. Některým lidem se stává, že se s Ježíšem za celý svůj život nepotkají a nezakusí jeho pomoc. Je to proto, že nevěří, že je to možné. Vám, milé děti, teď začínají prázdniny. Je to doba, kdy máte odpočívat od učení. Ale nemáte odpočívat od Ježíše a setkávání s ním v každodenní modlitbě a při mši svaté. Je to doba, kdy máte Ježíše zvat i do svého odpočinku a věřit tomu, že je s vámi při všech výletech a čemkoliv, co budete podnikat.